

คำวินิจฉัยคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ที่ ๒๗๑/๒๕๖๖

วันอังคารที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เรื่อง การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๓

ตามที่มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้ยุบสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไป และประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เรื่อง กำหนดวันเลือกตั้ง วันรับสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง วันรับสมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อและสถานที่ที่พรรคการเมืองจะส่งบัญชีรายชื่อผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อ กำหนดวันเลือกตั้งในวันอาทิตย์ที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ นั้น

ก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับคำร้องว่า นายยศวัฒน์ มาไพศาลสิน ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๓ หมายเลข ๙ พรรคภูมิใจไทย ผู้ถูกร้องที่ ๑ นายวิฑิต มาไพศาลสิน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องที่ ๒ และนายอำนาจ สอนสง ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ผู้ถูกร้องที่ ๓ ได้มีการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๓ (๕) กล่าวคือ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ถูกร้องที่ ๓ บังคับ ชูเชิญ หรือใช้อิทธิพลคุกคาม เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนให้แก่ตนเอง หรือให้งดเว้นการลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครอื่น

คณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณารายงานการไต่สวนตลอดจนพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วได้ความว่า ประเด็นที่ ๑ ผู้ร้องกล่าวหาว่า เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๐๘.๕๐ นาฬิกา ผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งเป็นบิดาของผู้ถูกร้องที่ ๑ โทรศัพท์ติดต่อพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้อง โดยผู้ถูกร้องที่ ๒ พูดว่า “จะช่วยใคร การเลือกตั้งครั้งนี้” พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องพูดว่า “ช่วยพรรคเพื่อไทย” ผู้ถูกร้องที่ ๒ พูดว่า “ทำไมไม่ช่วยไอ้ก๊วก” ซึ่งหมายถึงผู้ถูกร้องที่ ๑ พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องพูดว่า “รับปากช่วยเพื่อไทยไปแล้ว ไม่สามารถช่วยได้” ผู้ถูกร้องที่ ๒ พูดว่า “ทำไมรีบรับปากช่วยเขาเร็วนัก เวลายังเหลือตั้งครึ่งเดือน แล้วจะได้รู้กัน” และประเด็นที่ ๒ ผู้ร้องกล่าวหาว่า เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลาากลางคืน มีคนร้ายขับรถยนต์และใช้อาวุธปืนยิงเข้าไปในบ้านที่พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องใช้เป็นที่อยู่อาศัยและขับรถยนต์หนีไป ทำให้ทรัพย์สินในบ้านเสียหาย แต่ไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ ผู้ร้องเชื่อว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ดังกล่าว อันเป็นการบังคับ ชูเชิญ หรือใช้อิทธิพลคุกคาม เพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ หรือให้งดเว้นการลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครอื่น จากการไต่สวนผู้ร้อง และพยานคนที่ ๑ ถึงคนที่ ๓ ของผู้ร้องซึ่งเป็นบุคคลในครอบครัวเดียวกัน ให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงในคำร้อง โดยพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องให้ถ้อยคำอีกว่า เหตุการณ์ที่มีคนร้ายใช้อาวุธปืนยิงเข้ามาในบ้านที่ตนใช้เป็นที่อยู่อาศัย ตนได้รับแจ้งจากตำรวจว่าสามารถจับกุมผู้ต้องหาได้แล้ว และทราบว่าผู้ถูกร้องที่ ๓ ไปมอบตัวกับตำรวจโดยรับสารภาพว่าได้ยิงปืนใส่บ้านหลังดังกล่าว ต่อมาพนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีฟ้องผู้ถูกร้องที่ ๓ ต่อศาลจังหวัดกาญจนบุรีในความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

และประมวลกฎหมายอาญา ปรากฏตามสำเนาคำฟ้องคดีอาญา คดีหมายเลขดำที่ ๒๑๙๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จากการไต่สวนพยานคนที่ ๔ ของผู้ร้องซึ่งเป็นอดีตผู้นำชุมชนในพื้นที่ให้ถ้อยคำว่ามีเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ผู้ถูกร้องที่ ๓ มาหาตนที่บ้านเพื่อขอให้ช่วยเหลือผู้ถูกร้องที่ ๑ ในการเลือกตั้ง แต่ตนปฏิเสธ ซึ่งขณะที่ผู้ถูกร้องที่ ๓ สนทนากับตน ผู้ถูกร้องที่ ๓ โทรศัพทติดต่อผู้ถูกร้องที่ ๒ และแจ้งว่า ขณะนี้ผู้ถูกร้องที่ ๓ อยู่กับตน และตนได้ยินผู้ถูกร้องที่ ๒ พูดว่า “ไม่ต้องไปคุยกับมันหรอก มันช่วยเราไม่ได้หรอก” ต่อมาเมื่อเหตุการณ์คนร้ายใช้อาวุธปืนยิงเข้าไปในบ้านที่พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องใช้เป็นที่อยู่อาศัย และภายหลังทราบจากชาวบ้านว่าผู้ถูกร้องที่ ๓ เป็นผู้กระทำการดังกล่าว จากการไต่สวนพยานคนที่ ๕ ของผู้ร้องซึ่งเป็นภริยาของพยานคนที่ ๔ ของผู้ร้องให้ถ้อยคำว่ามีเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ก่อนเที่ยงวัน ตนเห็นผู้ถูกร้องที่ ๓ มาพบสามีของตน แต่ไม่ทราบว่าสนทนากันเรื่องใด พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๖ ซึ่งเป็นอดีตผู้บริหารท้องถิ่นให้ถ้อยคำว่ามีประมาณกลางเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ผู้ถูกร้องที่ ๓ มาพบตนที่บ้านเพื่อขอให้ตนช่วยเหลือผู้ถูกร้องที่ ๑ ในการเลือกตั้ง แต่ตนปฏิเสธ จากการไต่สวนผู้ถูกร้องที่ ๑ ให้ถ้อยคำว่ามีตนไม่ได้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายตามข้อกล่าวหาและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ถูกร้องที่ ๓ จากการไต่สวนผู้ถูกร้องที่ ๒ ให้ถ้อยคำว่ามีตนรู้จักกับผู้ถูกร้องที่ ๓ ขณะที่ตนเป็นนายอำเภอแห่งหนึ่ง ส่วนผู้ถูกร้องที่ ๓ เป็นผู้ใหญ่บ้าน แต่ไม่ได้สนิทสนมกัน ตนเข้าใจว่าผู้ถูกร้องที่ ๓ ไม่ได้เป็นผู้ช่วยหาเสียงให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ส่วนเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ตนโทรศัพทติดต่อพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องเพื่อขอให้ช่วยเหลือผู้ถูกร้องที่ ๑ ในการหาเสียงเลือกตั้ง แต่เมื่อพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องไม่สามารถช่วยได้ ตนก็ไม่ได้ติดต่อกับพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องอีก และไม่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ผู้ถูกร้องที่ ๓ เดินทางไปที่บ้านที่พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องใช้เป็นที่อยู่อาศัย จากการไต่สวนผู้ถูกร้องที่ ๓ ให้ถ้อยคำว่ามีตนมิได้เป็นตัวแทน หัวคะแนน หรือผู้ช่วยหาเสียงให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใด เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ตนไปพบพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้อง ซึ่งเป็นเพื่อนของตนและเคยทำธุรกิจจำนารถยนต์ด้วยกันโดยตนจะเป็นตัวแทนรับรถยนต์แล้วนำมาจำหน่ายกับพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้อง ซึ่งตนสอบถามพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องกรณีที่ดินนำรถยนต์ไปจำหน่ายกับพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้อง แต่พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องนำรถยนต์ไปขายก่อนที่ตนจะไปใกล้ถอนคืนมา ซึ่งพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องกล่าวว่า “ผมรู้ผู้ใหญ่นายมาเรื่องอะไร” แต่ตนไม่เคยพูดกับผู้ใดด้วยถ้อยคำว่ามี “ทำไมไม่เอาคนบ้านเรา ไม่เอาจะได้รู้ไว้” ส่วนเหตุการณ์ที่ตนใช้อาวุธปืนยิงเข้าไปในบ้านที่พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องใช้เป็นที่อยู่อาศัย ไม่ใช่การขู่ข่มขู่ หรือใช้อิทธิพลคุกคามทางการเมือง แต่เป็นเรื่องส่วนตัวของตนกับพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องที่พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องไม่ยอมนำรถยนต์ที่ตนไปจำหน่ายคืนมาแต่กลับนำไปขาย ซึ่งในวันเกิดเหตุตนเมาสุราและมีความเครียดเกี่ยวกับรถยนต์ที่จำหน่าย ขณะตนขับรถยนต์ผ่านบ้านที่พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องใช้เป็นที่อยู่อาศัย จึงยิงปืนขึ้นฟ้าจากการไต่สวนพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๑ ถึงคนที่ ๖ ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่าไม่ทราบว่าผู้ถูกร้องที่ ๓ สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดในการหาเสียงเลือกตั้งหรือไม่ พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๗ ซึ่งเป็นชุดเคลื่อนที่เร็วให้ถ้อยคำว่ามีเหตุการณ์ที่คนร้ายยิงปืนเข้าไปในบ้านที่พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องใช้เป็นที่อยู่อาศัย น่าจะมีสาเหตุจากการเลือกตั้งและหวังผลให้พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องเกิดความเกรงกลัวและยุติการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งคู่แข่งกับผู้ถูกร้องที่ ๑

เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนได้ความว่า ประเด็นที่ ๑ ผู้ร้องกล่าวหาว่า เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลา ๐๘.๕๐ นาฬิกา ผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งเป็นบิดาของผู้ถูกร้องที่ ๑ โทรศัพทติดต่อพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้อง โดยผู้ถูกร้องที่ ๒ พูดว่า “จะช่วยใคร การเลือกตั้งครั้งนี้” พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องพูดว่า “ช่วยพรรคเพื่อไทย” ผู้ถูกร้องที่ ๒ พูดว่า “ทำไมไม่ช่วยไอ้ก๊ก” ซึ่งหมายถึงผู้ถูกร้องที่ ๑ พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องพูดว่า “รับปากช่วยเพื่อไทยไปแล้ว ไม่สามารถช่วยได้” ผู้ถูกร้องที่ ๒ พูดว่า “ทำไมไม่รับปากช่วยเขาเร็วนัก เวลายังเหลือตั้งครึ่งเดือน แล้วจะได้อีก” เมื่อพิจารณาเนื้อหาการสนทนาระหว่างผู้ถูกร้องที่ ๒ กับพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้อง แล้วเห็นว่าเป็นการสนทนาทั่วไปซึ่งไม่ถึงขนาดเป็นการบังคับ ขู่ข่มขู่ หรือใช้อิทธิพล

คุกคามให้พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้อง ต้องลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ หรือให้งดเว้นการลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครอื่น และประเด็นที่ ๒ ผู้ร้องกล่าวหาว่า เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เวลากลางคืน มีคนร้ายขับรถยนต์ และใช้อาวุธปืนยิงเข้าไปในบ้านที่พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องใช้เป็นที่อยู่อาศัย จากการไต่สวนผู้ถูกร้องที่ ๓ ให้ถ้อยคำว่ามี เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ตนได้ไปพบพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องซึ่งเป็นเพื่อนของตน และเคยทำธุรกิจ จำหน่ายรถยนต์ด้วยกัน ซึ่งตนสอบถามพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องกรณีที่ดินนำรถยนต์ไปจำหน่ายกับพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้อง แต่พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องนำรถยนต์ไปขายก่อนที่ดินจะไปถ่อรถคืนมา ส่วนเหตุการณ์ที่ดินใช้อาวุธปืนยิงเข้าไปในบ้านที่พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องใช้เป็นที่อยู่อาศัย ไม่ใช่การขู่ขู่ หรือใช้อิทธิพลคุกคามทางการเมือง แต่เป็นเรื่องส่วนตัวระหว่างตนกับพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องที่ไม่ยอมคืนรถยนต์ที่ดินนำไปจำหน่ายแต่กลับนำไปขายในวันดังกล่าวตนมีอาการเมาสุราและมีความเครียดเกี่ยวกับรถยนต์ที่จำหน่าย เมื่อพิจารณาถ้อยคำของผู้ถูกร้องที่ ๓ กับเอกสารประกอบคำร้องพบว่า พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีฟ้องผู้ถูกร้องที่ ๓ ตยศส.สงจังหวัดกาญจนบุรีในความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง สิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ และประมวลกฎหมายอาญา ปรากฏตามสำเนาคำฟ้องคดีอาญาหมายเลขคดีดำที่ ๒๑๙๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ แม้พยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๗ ซึ่งเป็นชุดเคลื่อนที่เร็วให้ถ้อยคำว่ามี เหตุการณ์ยิงปืนน่าจะมีสาเหตุจากการเลือกตั้งและหวังผลให้พยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องเกิดความเกรงกลัวและยุติการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งคู่แข่งกับผู้ถูกร้องที่ ๑ แต่จากการไต่สวนพยานที่ไต่สวนประกอบคนที่ ๑ ถึงคนที่ ๖ ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า ไม่ทราบว่ามีผู้ถูกร้องที่ ๓ สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดในการหาเสียงเลือกตั้งหรือไม่ และไม่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๓ จึงมีน้ำหนักให้น่าเชื่อว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๓ มีสาเหตุมาจากเรื่องส่วนตัวมากกว่าเรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี อีกทั้งไม่ปรากฏพยานหลักฐานอื่นที่ยืนยันได้ว่ามีการกระทำฝ่าฝืนกฎหมายตามข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงจึงยังรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ ก่อ สนับสนุน หรือรู้เห็นเป็นใจให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ถูกร้องที่ ๓ กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๓ (๕) ตามคำร้อง

จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

อภิพร บุญประคอง

(นายอิทธิพร บุญประคอง)
ประธานกรรมการการเลือกตั้ง